

gøres noget for at komme særlig de be-
trængte Kommuner til Hjælp.

Jeg er sympatetisk stemt for selve § 1, og i § 2 er der noget, der tiltaler mig i høj Grad, ligesom jeg kan yde min Tilslutning til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Thisted (Johnsen), der pegede paa det Supplement, der skulde til denne Lov i Form af en Folkeforsikringsanstalt. Der er i § 2 ligesom givet et Fingerpeg i den Retning, naar der siges, at den, der ved Pension eller Livrente erhverver sig et Beløb, skal ikke faa dette fradraget i Alderdomsforsørgelsen. Der er altsaa sat en Præmie paa at spare. Om 100 Kr. er tilstrækkeligt, er jeg noget i Tvivl om, men, hvad jeg ikke er i Tvivl om, er, at der maa en Tilføjelse til denne Paragraf om, at personligt Arbejde til et Beløb som det, her er nævnt, ogsaa maa lades ude af Betragtning ved Bedømmelse af Trangen. Ellers vil man favorisere dem, der ved Gave eller paa anden Maade have erhvervet dette Beløb, fremfor dem, der erhverve dette ved Arbejde. Jeg vil endogsaa sige, at man sætter en Præmie paa, at de paagældende skulde arbejde saa meget mindre eller ikke erhverve noget, naar de ikke faa Ret til at fradrage dette Beløb af 100 Kr., som de kunne erhverve ved personligt Arbejde. Jeg kunde endogsaa være tilbøjelig til at forhøje det til 150 eller 200 Kr.

Den sidste ærede Taler udtalte Haabet om faste Takster. Det Spørgsmaal har været Genstand for Drøftelser i mangfoldige af Landets Kommuner, og paa Dansk Købstadforenings Møde var Sagen ogsaa sat til Forhandling, ligesom der i Købstadforeningens Tidsskrift har været nogle Artikler, der ere gaaede ud fra de faste Takster. Der er noget tiltalende ved de faste Takster — dog inden for en vis Linie maa Kommunalbestyrelserne have et frit Skøn — men at man derved yderligere paafører Kommunerne temmelig betydelige Beløb ud over det nuværende, maa man ogsaa paa Forhaand være paa det rene med. For en enkelt Kommunes Vedkommende, nemlig Randers, har man i det nævnte Tidsskrift udregnet, at den forøgede aarlige Udgift efter de foreslaaede Takster vilde blive 13,000 Kr., men saa vil jeg indrømme, at Loven ogsaa kom til at virke bedre, end den gør nu. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Loven, brugt paa rette Maade, er til megen Velsignelse, afhjælper megen Trang, men man ser ogsaa, hvor mange Kommuner der er i høj Grad knebne med at yde Understøt-

telse, saa det i Virkeligheden ikke bliver til det, det skulde og burde være.

Det forekommer mig ogsaa, at der ved denne Lejlighed kunde sættes en Bestemmelse ind — jeg er i øvrigt enig i, hvad der er blevet sagt, at vi ikke skulde komme med for mange Forslag — som gik ud paa, at Udgifterne ved Administrationen, som navnlig i de større Kommuner, Kjøbenhavn og Købstæderne, ere voksende ganske betydeligt, blev betalte af Staten med Halvdelen. For mange Købstadkommuner er det ikke saa ringe Beløb, for en By af Middelstørrelse et Par Tusind Kroner aarlig.

At Opholdskommunen vedblivende skal svare en Fjerdedel, har den ærede Indleder (Koch) allerede omtalt det uheldige i. Og naar der tales om, hvorledes der drages Folk fra Landet ind til Byerne, er det naturligvis ogsaa et Moment af Betydning, at der som Regel gives højere Understøttelse i Byerne end paa Landet. Det er ganske betydelige Beløb, som aarlig ydes af de forskellige Købstadkommuner i den Retning. En By som Randers giver mellem 8—10,000 Kr. aarlig paa den Maade, og de større Kommuner endnu mere. Jeg vil derfor anse det for ønskeligt, at man kunde faa en Reduktion her, saa at det ikke blev en Fjerdedel, men en Ottendedel, der ydedes af Opholdskommunen, i hvert Fald, at Opholdskommunen ikke straks gav de paagældende mere, end de havde faaet i den Kommune, de flyttede fra. Som den ærede Indleder udtalte, vilde det mægtig bidrage til at holde i hvert Fald en Del af den ældre Arbejds-kraft tilbage paa Landet. Allerede nu hører man Tale om, at man ikke længere kan faa f. Eks. de gamle Røgttere og andre gamle Mænd til at blive paa Landet, de tage ind til Købstaden, saa snart de blive 60 Aar og kunne faa Understøttelse der.

Jeg henstiller altsaa, at der i § 2 efter Ordene „eller lignende“ tilføjes en Bestemmelse om, at det samme gælder for, hvad der fortjenes ved personligt Arbejde, at det ikke fradrages ved Fastsættelsen af Understøttelsens Beløb.

Den ærede sidste Taler bemærkede, at der ydes utilstrækkeligt i Kommunerne, og at de i det hele taget ere meget sparsomme med Uddelingen paa forskellig Maade. Overalt fra de forskellige Købstadkommuner fik vi i Tidsskriftet Meddelelse om, at Understøttelserne vare stegne i en Grad, som man ikke havde Anelse om, hvad der f. Eks. foreligger et Vidnes-